

Josep Ballester

Visat núm. 12
(octubre 2011)

per Maria Bosom

Josep Ballester, nascut a Alzira l'any 1961, és escriptor, traductor i professor de literatura contemporània a la Universitat de València. Ja des de ben jove es va interessar pel món de la literatura.

Mentre estudiava filologia catalana a la universitat, va participar en la fundació de l'Associació de Joves Escriptors i va fer els seus primers passos en la creació literària. Poc temps després de llicenciar-se l'any 1985, va començar a exercir la docència a la universitat, tasca a la qual s'ha dedicat fins avui. El 1991 es va doctorar en literatura contemporània, i actualment imparteix aquesta matèria a la Universitat de València. També ha estat vicepresident de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana del País Valencià.

Paral·lelament a la seva feina com a docent, Ballester ha conreat tots els gèneres literaris, dedicant-se especialment a la poesia i l'assaig. Ha publicat diversos llibres de poesia, com ara: *Oasi* (1989), *L'holandès errant* (1994), *La mar* (1997) i *L'odi* (2005). El 2007 es va publicar l'antologia de la seva obra poètica, *Les muses inquietants. Antologia 1982-2006*. Pel que fa a la seva producció assagística, podem destacar: *Joan Fuster: una aventura lírica* (1990), dedicada a un autor que ha estat un referent per a Ballester i a qui ha dedicat diversos assaigs; *Temps de Quarantena. Cultura i societat a la postguerra* (1992 i 2006), *L'educació literària* (1999 i 2007), *La traïció d'Ariadna. Apunts de Literatura Comparada* (2001) i *La mirada de Xahrazad* (2006). Recentment ha publicat la novel·la *El col·leccionista de fades* (2009). Part de la seva obra ha estat traduïda a l'espanyol, anglès, francès, hongarès i xinès.

Pel que fa a la seva faceta com a traductor, Ballester s'ha dedicat sobretot a la literatura italiana. Ha traduït alguns dels autors italians més reconeguts, entre d'altres: Giorgio Bassani (*Epitafi*, 1996), Dario Fo (*Ací no paga ni Déu!*, 1993; *Misteri buffo*, 1999), Salvatore Quasimodo (*El fals i veritable verd*, 1993) o Pier Paolo Passolini (*El plany de l'excavadora*, 2001). La seva fascinació per les lletres italianes ha permès que s'incorporessin a la literatura catalana algunes de les obres més importants d'autors italians que són referents de la literatura universal.